

Mødet den 7. Juni 1906.

(For lukkede Døre).

1. Det fra Skolebetjent S. Jacobsen indkomne Andragende om Friplads i Borgerskolen for hans Søn bevilgedes.
2. Fra Skolekommissionen forelaa Indstillinger til Embedet som **Skoleinspektør** ved Aarhus kommunale Skolevæsen.

Flertallet indstillede:

1. Cand mag Buur, Aarhus.
2. Cand. mag. N. Sørensen, Frederiksbjerg.

Et Mindretal (M. Simonsen, Jakob Jensen, J. F. Lehmann, Jul. Andersen og V. Christensen) indstillede:

1. Skoleinspektør R. Hansen, Hobro.
2. Skoleinspektør W. D. Rasmussen, Holbæk.

Efterat der var afgivet 10 Stemmer for Cand. mag. Buur og 10 Stemmer for Skoleinspektør R. Hansen, foretoges Lodtrækning, ved hvilken førstnævnte valgtes.

3. (J. Nr. 35—1906). Efter afholdt Licitation vedtoges det i Overensstemmelse med vedkommende Udvalgs Indstilling at overdrage Tømrerarbejdet ved den ny **Byskole** til Tømrermester F. Dalsgaard, Aarhus, for 27692 Kr.

4. (J. Nr. 36—1906). Det vedtoges efter vedkommende Udvalgs Indstilling at modtage det ved Licitationen over Malerarbejdet til det ny **Thing- og Arresthus** fra Malermester E. Christoffersen indkomne Tilbud paa 7253 Kr.
5. (J. Nr. 26—1906). Den fra Udvalget for Belysningsvæsenet foreliggende Indstilling om at antage det ved Licitationen over Jord- og Betonarbejdet ved Forlængelse af Kulhuset ved **Gasværket** af Fr. G. Løssel indgivne Tilbud paa Kr. 0,34 pr. Kubikfod tiltraadtes.
6. (J. Nr. 43—1906). Efter derom indkommet Andragende fra Formand under Brolægningsvæsenet J. Chr. Hansen tilstodes der ham Pensionsret*), saaledes at hans Anciennitet regnes fra 1. Maj 1902, og at han svarer Bidrag til Pensionsfonden fra dette Tidspunkt.
- 7 (J. Nr. 17⁶—1906). Det fra Væver Chr Pedersen Johansen af Aalborg foreliggende Andragende om Eftergivelse af **Fattighjælp** bevilgedes.
8. Efter derom indkommet Andragende fra vedkommende Værge Snedker M. Justesen bevilgedes det, at den umyndiggjorte Skræder Frederik Peter Thorsen maa indlægges til Forsørgelse paa Fattigaarden mod tarifmæssig Betaling, dog at Værgen, forsaavidt Udvalget maatte ønske det, straks skal lade den paagældende fjærne derfra.
9. Efter Indstilling af Brolægningsudvalget vedtoges det til **Regulering af Skolebakken** efter de i Mødet den 19. April d. A. vedtagne Planer at bevilge et Beløb af 1855 Kr., der ifølge Overslaget vil medgaa udover det til Skolegydes Ombrolægning budgetterede Beløb.
10. Det fra Reservelægerne paa **Kommunehospitalet** foreliggende Andragende om Permission i 1 Maa-

*) Se Byraadets Forhandlinger 1899 pag. 323.

ned — 14 Dage hver — og om Bevilling af Løn til en Vikar i dette Tidsrum svarende til 2den Reservelæges Gage, 50 Kr. om Maaneden, bevilgedes.

Udenfor Dagsordenen skulde

11. Vestesen under Henvisning til den frygtelige Begivenhed, der Dagen forud var passeret, idet en lille Pige af en Mand var blevet lokket ind i »Frieden« og der af ham mishandlet og myrdet, henlede Opmærksomheden paa, om der ikke kunde gøres noget for at skabe større Sikkerhed i de ved Byen nærmest liggende Skove. Forholdene i disse var nu saaledes, at man kun med Ængstelse kunde lade Kvinder og Børn færdes alene i disse. Taleren, der jævnlig passerede gennem Riis Skov, kunde konstatere, at han meget ofte mødte Personer, der tydeligt nok ikke for det godes Skyld holdt til derude.

Sabroe var overbevist om, at man i og for sig havde Politi nok her i Byen til at skaffe tilstrækkelig Sikkerhed for Borgerne ogsaa i Byens Udkanter, naar der bare ikke raadede en saa bureaukratisk Aand med Hensyn til Politiets Ledelse. Denne Bureaukratisme havde ogsaa givet sig Udslag ved den af den foregaaende Taler ommeldte Lejlighed. Først flere Timer efterat den ommeldte Piges Fader havde anmeldt, at hans Datter af en fremmed Mandsperson var blevet trukket ind i Skoven foretog Politiet sig noget i Sagen, og da gjorde man tilmed ikke andet, end at man lod en lille Pige, der havde været sammen med den myrdede, hente ned paa Stationen og afhøre. Den patrouillerende Betjent, til hvem Faderen henvendte sig, erklærede, at han »ikke maatte forlade sin Post«, og derfor ikke kunde have med Sagen at gøre. Politiets Optræden havde vakt almindelig

og berettiget Harme blandt Byens Befolkning, en Harme, der burde adresseres navnlig til Politiets Øverste. Der var nemlig ingen Mangel paa dygtige Betjente, navnlig dygtige Opdagere i Politikorpset, men det var Ledelsen af dette der var uheldig. Den daglige Patrouillering var saaledes ganske bagvendt organiseret; inde i Byen og paa de mest befærdede Steder, hvor Folk nok selv kunde holde Justits, blev Betjentene fortrinsvis posterede, medens der i Byens Udkanter, hvor de mindre heldige Elementer af Befolkningen huserede, aldrig saas en Betjent. Det var ikke flere Betjente, der tiltrængtes, men en Reformering af Politiets Ledelse.

Jakob Jensen forstod vel, at der kunde næres Ønske om at faa nogle Betjente til at patrouillere i de nærmeste Skove, men om man vilde opnaa noget videre derved, naar ikke samtidig en Forandring af Patrouilleringens System foretoges, betvivlede han. Nu fik hver Betjent sin Rute afstukken, og uden for den maatte han ikke gaa, saa det var ikke vanskeligt for dem, der ønskede det, at undgaa de patrouillerende Betjente. Han skulde blot erindre om, at for ikke ret lang Tid siden var paa Kirkegaardsvej og Knudrisbakke flere Børn blevet forulempet af en eller flere Personer, som Politiet ikke havde faaet fat paa. Øjeblikket var imidlertid maaske gunstigt for en Henvendelse til Politimesteren om en Ændring i Patrouilleringen.

Nørgaard maatte for sit Vedkommende beklage den Maade, hvorpaa Politiet til Begyndelsen havde behandlet den særlig fremdragne, igaar passerede Forbrydelse, selv om det maaske som en formildende Omstændighed kunde anføres, at Politiet daglig modtog Masser af Anmeldelser om Bortbliven af Børn, der kort Tid efter kom til-

stede. Forholdene i Skovene var imidlertid meget uheldige; han havde flere Gange besværet sig til Politiet over det Uvæsen, der fandt Sted i »Friheden« paa Vejen langs Villaerne, og anmodet om, at der maatte blive patrouilleret der, men forgæves. En Henvendelse i denne Retning til Politimesteren, ventede han sig ikke meget af, idet denne formentlig vilde hævde, at han saa maatte have flere Betjente. Han skulde derimod foreslaa, at man saavel i »Friheden« som i Riis Skov anvendte Skovfogderne som en Slags Politi og bemyndigede dem til at holde Justits derude. Begge disse Skove laa nu saa nær ved de bebyggede Dele af Byen, at de i stor Udstrækning benyttedes som Legeplads af de i Nærheden boende Børn, og man kunde ikke forsvare ikke at gøre noget for, at man med Tryghed kunde lade Børnene færdes derude.

Harald Jensen havde ingen Tro til Nytten af Patrouillering. De patrouillerende Betjente fik stukket deres ganske bestemte Baner af, og disse fulgte de med en Regelmæssighed som Planeterne deres Baner. Hvor en Betjent blev posteret, der skulde han blive staaende, og skulde han bevæge sig, var hans Skridt bestemt afmaalt; Hvis han afveg fra sin Rute, risikerede han at blive afskediget. Naar man ikke havde nogen videre Nytte af Politiet, var det Systemets Skyld, Lederens Skyld. Man maatte bort fra det i Politiets Administration gældende Instruks- og Paradesystem, der var mere latterligt end betryggende, saa vist som Forbryderne meget hurtigt opdagede, hvor de patrouillerende Betjente til enhver Tid befandt sig i Distriktet. Det maatte overlades de enkelte Betjente at handle lidt mere efter Konduite, saaledes at deres Virken ikke blot var rent mekanisk. Kunde man ved en Henvendelse til Politimesteren

opnaa en Forandring i Polititjenestens Former, skulde det glæde ham, men indtil dette kunde opnaaes, vilde han anbefale at følge det af Hr. Nørgaard stillede Forslag.

Müller skulde i Anledning af Hr. Jakob Jensens Udtalelse oplyse, at Politiet var optraadt meget energisk i de berørte Tilfælde fra Kirkegaardsvej og Knudrisbakke. I længere Tid var der blevet patrouilleret der af en civil Betjent, og derefter havde man ikke hørt, at Børn var blevet forulempede deroppe. Det var jo ikke umuligt, at det kunde opnaas, at der patrouilleredes af civile Betjente i Skovene.

Simonsen kunde ikke se, at der i det omtalte igaar passerede Tilfælde var nogetsomhelst, der kunde undskyldte Politiets Optræden. Der var al Grund til saa stærkt som muligt at dadle et Regimente, der ikke tillod den enkelte Betjent at foretage nogetsomhelst paa egen Haand. Der var saamænd ingen Mangel paa Betjente, det saa man bedst, naar Prinsen boede paa Marselisborg; saa kunde der magelig ofres nogle til at ride omkring derude.

Filtenborg vilde anbefale, at man foretog en Henstilling til Politimesteren om en Omordning af Patrouilleringen, saaledes at der ogsaa patrouilleredes i de nærmeste Skove. I Anledning af Hr. Nørgaards Forslag skulde han oplyse, at Skovfogderne var forsynede med Politiskilt og var bemyndiget til at gribe ind, naar der skete Uorden derude, men flere af dem var jo ældre Folk, og de havde jo meget andet Arbejde end at opretholde Ordenen. Skulde man selv føre et virksomt Tilsyn i Skovene, maatte der sikkert antages Medhjælpere for Skovfogderne hertil. Det kunde maaske ogsaa være ganske praktisk at lade Skovfogderne faa

Telefon, saa at Assistance i paakommende Tilfælde hurtigt kunde tilkaldes.

Formanden ansaa det for rigtigst, at man henvendte sig til Politimesteren med en Henstilling om Ændring med Hensyn til Ordningen af Patrouilleringen. Skovfogderne kunde umuligt føre noget virkningsfuldt Tilsyn i Skovene. Ved selv at overtage Tilsynet paatog man sig desuden paa den ene Side for stort et Ansvar, paa den anden Side gjorde man Politimesteren en Indrømmelse, idet det kunde siges, at man selv gik ud fra, at Tilsynet ikke kunde føres af Politiet med den nuværende Styrke.

Nørgaard kunde i og for sig nok gaa med til en Henvendelse til Politimesteren, men han havde ikke meget Haab om, at der vilde komme noget ud deraf. Offentligheden krævede imidlertid, at der skete noget for at skabe Sikkerhed i de nærmest liggende Skove, og han vilde derfor henstille, at Skovudvalget bemyndigedes til, forsaa vidt der intet kom ud af Henvendelsen til Politimesteren, at træffe Foranstaltninger til at lade Riis Skov og »Friheden« undergive et særligt Tilsyn.

Sabroe sluttede sig til den foregaaende Taler. Der maatte skabes en saadan Sikkerhed i de til Byen stødende Skove, at Forældre med Tryghed kunde lade deres Børn færdes der. Skulde Politimesteren stille sig ganske afvisende overfor en Henvendelse til ham, maatte man antage nogle raske praktiske Mænd, der sammen med Skovfogderne kunde føre Tilsyn i de nævnte Skove.

Det vedtoges at overdrage Formanden paa Byraadets Vegne at rette en Henvendelse til Politimesteren angaaende Muligheden af en ændret Ordning af Politiets Patrouillering særlig saaledes,

at de to Skove Riis Skov og Friheden kunde blive Genstand for et stadigere Politiopsyn.

For det Tilfælde, at denne Henvendelse ikke maatte føre til det ønskede Resultat, overdroges det til Skovudvalget at træffe Foranstaltninger til at lade de nævnte Skove paa Kommunens Bekostning undergive et særligt Tilsyn ved Skovfogderne og eventuelt yderligere antagen Medhjælp.

